

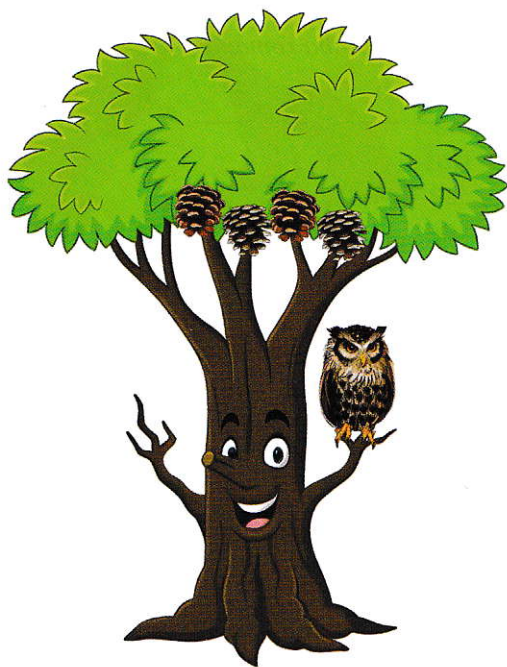
LIBRIS

We know
books

ELIZA CRISTINA FLOREA
LIGIA CRISTINA FLOREA

AVENTURILE COPACULUI CHARLY ȘI ALTE POVESTIRI ÎNCÂNTĂTOARE

POVESTIRI ȘI POEZII,
PENTRU COPII DE TOATE VÂRSTELE

editura
 Andreas
print

CUPRINS

<i>Aventurile copacului Charly</i>	3
Charly și ciocănitorea Irma	3
Cioc, cioc, cioc!	5
O noapte de vară	6
De la geamul meu	9
Spiridușul și Zâna pădurii	10
La plimbare prin pădure	12
Veverița Linda și Lupul de Rău	13
Lupul și veverița	15
Cearta	16
Două vecine	18
Charly și tăietorul de lemne	19
Fii bun cu natura!	21
<i>Spiridușii Pământului și Hoțul-de-Timp</i>	23
Timpul	30
<i>Curcubeul din Țara Jeleului</i>	31
Ce minunăție!	34
<i>Albinuțele</i>	35
Zumzăit de albinuțe	38
<i>Pisicuța Marilú</i>	39
Am o pisicuță	42
<i>Ce pasăre mică!</i>	43
Pițigoiful	45
<i>Zâna Dințișorilor</i>	46
Mi-a ieșit un dințișor	49
<i>Sfatul degețelelor</i>	50
Degețelele mele	53
<i>Pantofiorii cei noi</i>	54
Încălțările mele	57
<i>Cum s-a cumințit Claudia</i>	58
Răsfățata	64
<i>Victor îl întâlnește pe Moș Crăciun</i>	65
De la geamul meu	70

AVENTURILE COPACULUI CHARLY

Charly și ciocănitorea Irma

Charly era un brad frumos, care creștea mândru pe creasta verde a unui munte. El avea foarte mulți prieteni în pădure: vervețe, arici, bursuci, căprioare, mistreți și, bineînțeles, toate păsările cerului. Chiar și cumătra vulpe, recunoscută pentru viclenia ei, avea o slăbiciune pentru Charly și-și făcuse vizuina într-o grămadă de pământ din apropierea lui. Pe vulpe o chema Coadă-Stufoasă, desigur, fiindcă avea cea mai falnică și mai bogată coadă pe care cineva o văzuse vreodată la o vulpe! Roșcata îi era foarte recunoscătoare lui Charly pentru că îi permisesse să își construiască vizuina lângă rădăcinile lui. Și, astfel, cei doi conviețuiau ca niște foarte buni vecini.

Lui Charly îi fusese întotdeauna, însă, teamă de Ciocănitore. Nu știa cum arată, doar auzise povești despre ea de la alți copaci. Într-o dimineață trandafirică de primăvară, Charly nici nu se trezise bine, că văzu o pasăre ciudată, cu buline albe și cap roșu, care stătea agățată de trunchiul lui și îl privea curioasă.

– *Bună dimineața!*, zise pasărea.

– *Bună dimineața! Tu cine ești?*, întrebă Charly.

– *Eu sunt o ciocănitore. Mă cheamă Irma! Unii îmi spun și „doctorul pădurii”!*

Apoi se auzi: „*Cioc, cioc!*”, iar Charly simți o gădilătură.

– *Oprește-te, ce faci?*, o întrebă Charly, amuzat.

Ciocănitorea se opri.

– *Caut ceva de mâncare!*, răspunse ea.

– *Tu mănânci scoarță de copac?*, se miră Charly.

– Nuu, dar sub ea găsesc o grămadă de insecte: furnici, viermișori,
omizi...

– *N-ai vrea să facem altfel?* o întrebă Charly, zâmbind. *Eu îți arăt unde găsești omizile, iar tu le cureți fără să-mi mai rănești scoarța.*

– *De acord!*, zise Irma și de atunci se înțeleseră cum nu se poate mai bine.

We know
books

Cioc, cioc, cioc!

Cioc, cioc, cioc se-aude-n scoarță
Cine-o fi ? Mă iau la harță!,
Zise, plin de supărare,
Bradul cel cu trunchiul tare.

„Te rog, nu te supăra!
Aș mânca și eu ceva,
De-aș găsi un gândăcel
Sau măcar un puricel!”

(Era o ciocăniitoare
Cu pene strălucitoare!)
„Păi, de ce n-ai zis așa?
Uite-un puricel colea!”.

Și-uite-așa, din acea zi
Cum vă povesteam, copii,
Ei prieteni au rămas,
Și stau zilnic la taifas.

O noapte de vară

Copacul Charly iubea nopțile senine. Ori de câte ori stelele scânteiau pe cerul întunecat, iar luna se legăna în pace, Charly se simțea fericit și, în liniștea deplină, chiar aștea. Auzise de la alți copaci că, uneori, pe cer, în nopțile senine, se văd minunatele stele căzătoare și atunci poți să-ți pui chiar și o dorință. Și, totuși, el nu văzuse niciuna până atunci. Sau poate că... poate că nu privise în sus niciodată cu atenție.

Într-o noapte de august, caldă și liniștită, pe când toată pădurea dormea (doar coana Bufniță se mai auzea cântând bu-hu-hu, din când în când), Charly rămase cu ochii ațintiți către cer. Se gândea...nici el nu prea știa exact la ce, pur și simplu se relaxa.

Deodată, văzu niște luminițe verzi și roșii.

„*Ja te uită, un avion!*”, își zise Charly. „*Ce frumos că oamenii pot să călătorească!*”

Și, tot uitându-se după avion, până ce acesta dispăru din privirea lui, Charly zări apoi o steluță care se mișca încet.

- *Ce-o mai fi și asta?*, se întrebă, Charly, cu voce tare.
– *Acela este un satelit artificial!*, îi răspunse o voce din întuneric.

Era Cornelius, domnul Ciupercă. El apăruse cu ceva timp în urmă după o ploaie puternică, în apropierea lui Charly și devenise repede cunoscut în toată pădurea pentru pasiunea sa pentru astronomie.

– *A, mulțumesc! Dar ce este acela un satelit? Și de ce spui că este artificial?*, întrebă Charly, cu mirare.

– *Sateliiți sunt niște sisteme tehnice complexe, care desfășoară tot felul de activități, precum cele științifice și de cercetare! Acesta este un satelit artificial, pentru că a fost construit de oameni. Dar știi că Terra, planeta noastră, are și un satelit natural?*, întrebă Cornelius, plin de importanță.

– *Da???*, întrebă Charly, cu mirare, năucit de atâtea informații primite dintr-odată.

– *Da. Este vorba despre Lună! Ea este satelitul natural al Pământului.*

– *O cunosc foarte bine pe prietena mea, Luna! Îmi mai ține de urât în nopțile în care nu am somn. Dar nu am știut că ea este satelitul natural al Pământului. Adică ce înseamnă asta?*, întrebă Charly, încurcat.

– *Păi, Luna este un corp ceresc ce orbitează, adică se învâрте în jurul Pământului. Se pare că Luna s-a format cam în același timp cu Pământul, adică acum vreo 4 miliarde și jumătate de ani. Oamenii de știință cred că, demult, planeta noastră s-a ciocnit de un alt corp ceresc și că din resturile acelea s-a format Luna. Ca și stelele, Luna este lipsită de lumină proprie, dar pare că strălucește, pentru că este luminată de Soare.*

– *E foarte interesant ce-mi povestești! Dar, știi, Cornelius, eu n-am văzut niciodată o stea căzătoare și tare mi-ar plăcea să zăresc și eu una, ca să-mi pot pune o dorință!*

Nici bine nu termină Charly de rostit aceste cuvinte, căci, dintr-odată, o lumină puternică și foarte rapidă îi trecu prin întunericul din fața ochilor și el rămase cu gura căscată.

– *Ei, bine, tocmai ai văzut o stea căzătoare!*, zâmbi, domnul Ciupercă.

– *Adică a căzut o stea de pe cer?!*, întrebă Charly, emoționat și chiar puțin înfricoșat.

– *Nu, stelele nu cad!*, răspunse, râzând, domnul Ciupercă. *O stea căzătoare este, de fapt, un meteorit, adică un corp ceresc ce intră cu mare viteză în atmosfera Pământului și care se aprinde, datorită frecării cu aerul. De aceea lasă cea dără de lumină în urma lui.*

